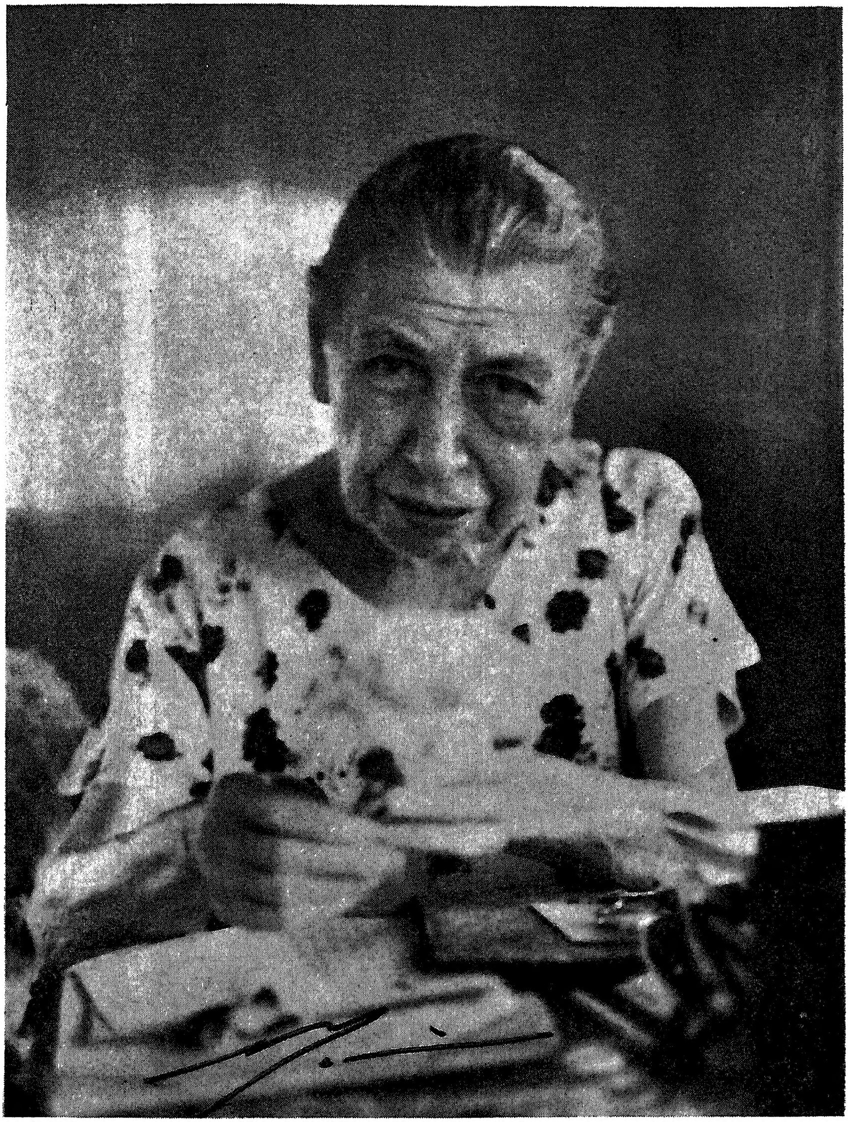
శ్రీ మాతృ వాక్కులు

(4-వ మాల)

శ్రీ మాత

INSTITUTE OF HUMAN STUDY
మానవ పఠన సంస్థ
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ క్యాంపస్
హైదరాబాదు-7

శ్రీ మాత

శ్రీ మాతృ వాక్కులు

(4-వ మాల)

The words of the Mother – 4th Series

శ్రీ మాత

అనువాదకులు :

సి. నారాయణరెడ్డి

First published :
February 21, 1968

Publishers :
Institute of Human Study
Osmania University Campus
Hyderabad - 7

Price : Rs. 0–75 P.

Printed at
Shivaji Press, Secunderabad

శ్రీ మాతృ వాక్కులు

(4_వ మాల)

(The Words of The Mother)

(4 th Series)

విషయ సూచిక

శాంతి - సమత (1-వ అధ్యాయము)

నిజవిజయములు, నిశ్చల, దృఢ హతాత్మక, శాంతిచే మాత్రమే జయింప బడగలవు.

*　　*　　*　　*　　*

స్థిమితము, స్థిమితము, ఒక అచల ఏకీకృత సమర్థత, దేనిని కూడ చలింప చేయజాలనట్టి స్థిమితము_ఇది పూర్ణసిద్ధికి అత్యావశ్యకమైన ఆధారము.

*　　*　　*　　*　　*

జ్ఞానము, శక్తియు నిజముగా క్రియాశీలమగునది _ శాంతి యందే.

*　　*　　*　　*　　*

ఆంతరిక నిశ్చల నీరవతాశాంతుల యందు నీవు అధికాధికముగ అనవరత దైవసాన్నిధ్యమునకు సచేతనుడవగుదువు.

*　　*　　*　　*　　*

మనోస్థిమితము నందు, నీవు దివ్యశక్తి యొక్క సహాయము, రక్షణలు, సర్వదా నీతోకూడి యుండునట్లు అనుభవింతువు.

* * * * *

దివ్య బృహత్ శాంతి నీలో సంపూర్ణముగా చొచ్చి నీ సర్వ ప్రవృత్తులను ప్రారంభించు గాక.

* * * * *

నీ ఆంతరిక విశ్రాంతిని అధికపరచుము. నీ మహోన్నత కార్యముమధ్య కూడ ఈ విశ్రాంతి సర్వదా నీయందు ఆసన్నమై యుండవలెను. ఈ విశ్రాంతికి గల స్థిరతను చలింప జేయుటకు మరి దేనికికూడ శక్తి యుండకూడదు. అపుడే దైవావిర్భావమునకు నీవు పరిపూర్ణ ఉపకరణము కాగలవు.

* * * * *

శాంతి సమతలను సదానీయందు నిలిపి యుంచుకొనుటకు అప్రమత్తుడవై యుండుము. నీసత్తయందు అధికాధిక పూర్ణముగ సమగ్ర సమత తన్నుదా స్థాపించు కొననిమ్ము.

నీ మనస్సును అధిక క్రియాత్మక మొనరింపకుము. రభసలో జీవించ నివ్వకుము. విషయ బాహ్యదృష్టితో హఠాత్తుగా తీర్మానించ వద్దు. సదా సావధానముతో స్థిమితమునందు మాత్రమే ఏకాగ్రీకృతుడవై తీర్మానించుము.

పరమసత్య చేతస్సు నీ సమస్తసత్తకు వ్యాపింప వలెను. సమస్త ప్రవృత్తుల పైన ఆధిపత్యము వహించవలెను. అశ్రాంత భౌతిక మనస్సును స్థిమిత మొనరించ వలెను. ఇవి ఆవిర్భావమునకు ప్రాధమిక నియమములు.

* * * * *

ధ్యాన జన్యస్థిమిత మనస్సు నిజముగనే అల్పస్థాయి గలది. ఎందుకన, నీవు ధ్యానమునుంచి బహిర్గమించి నంతనే, అదే సమయమున కూడ మనోస్థిమితము నుండి బహిర్గమింతువు.

నిజ, శాశ్వత స్థిమితము, మనః ప్రాణ భౌతికములను, దైవమునకు పూర్ణ సమర్పణచే కలుగును.

నీ వెపుడు సర్వమును నీదికాదని, నిన్నుకూడ నీవుకాదని భావింతువో, నీ శరీరము, ఐంద్రియక సంవేదనలు, భావనలు, చింతనలు, ఈ సర్వము దైవమునకే

చెందినవని తలంతువో, అపుడే దైవము నీ సర్వస్వముపై పూర్ణ బాధ్యత వహించును. ఇక నీవు ఎంత మాత్రము బాధపడ నవసరముండదు.

*   *   *   *   *

మనమెపుడు విచరితులము కామో అపుడే మనము సర్వదా ఋత కార్యమును, ఋతసమయమున ఋత మార్గమున చేయగలము.

*   *   *   *   *

నిజముగనే శాంతి అత్యావశ్యకము_శాంతి లేనిదే సరళతమ విషయము కూడ తక్షణమే అతికోలాహలముగ మారిపోవును.

*   *   *   *   *

దివ్య శాంతి నీయందు అధికాధిక అనవరతముగ పూర్ణముగ ఆవిర్భవింపనిమ్ము.

*   *   *   *   *

మనః పూర్వకత – విశ్వాసము (౨-వ అధ్యాయము)

దివ్య ద్వారములను తెరచు బీగము. మనః పూర్వకతయే.

*   *   *   *   *

ప్రతియొకరికిని దివ్యఅవకాశము ఇవ్వబడినది. దాని వెనువెంటనే దివ్య సహాయము కూడ ఇవ్వబడినది. కాని ప్రతి యొకరికిని కలుగు ప్రయోజనము, అతని మనః పూర్వకతా నిష్పత్తిని బట్టియే యుండును.

*   *   *   *   *

మనః పూర్వకమైన పిలుపులు తప్పక దైవమును చేరును. మరి ఆ దైవము ఆ పిలుపులకు ప్రత్యుత్తరముకూడ నొసంగును.

*   *   *   *   *

ప్రతియొకరి అంతర్భావము పైనను, అతని దైవోన్ముఖతకుగల మనః పూర్వకత పైనను; సర్వము ఆధారపడును.

*   *   *   *   *

పరిపూర్ణ మనః పూర్వకతకు మహా శత్రువులు ఏవనగ – స్వయాభిరుచులు (మానసిక, లేక ప్రాణిక; లేక భౌతిక), పూర్వ సంస్కారములు అధిగమించవలసినది ఈ అవరోధకములనే_

*   *   *   *   *

మనః పూర్వకతను కలవారిని, నేను సులభముగ దైవోన్ముఖులనుగ చేసి వారికి సహాయ పడగలను. కాని మనః పూర్వకత లేనివారికి నేను చేయగలిగినది అల్పము. నేనిదివరకే చెప్పిన విధముగ మనము ఓర్పుగలిగి విషయములు చక్కబడువరకు వేచియుండ వలెను. కాని నీవెందుకు బుద్ధుడు కావలెనో, నీబుద్ధత విషయములను ఎట్లు చక్కబరచునో నాకు తెలియదు. అస్తవ్యస్త - అస్పష్టతల నుండి నీవు బయటపడు మార్గము ఒక్కటియే కలదని నీయనుభవముచే తెలుసు కుంటివి. అదేదన స్థిమితను, శాంతిని వహించి, సమత్వమునందు దృఢపడి, తుఫానును గడచి పోనివ్వడమే. ఈ అల్ప తగాదాలు, కష్టముల నుండి ఉద్గమించి, నిన్ను విడనాడి నాప్రేమయొక్క శక్తి ప్రకాశములందు మేల్కొనుము.

* * * * *

ప్రతిక్షణమునను మనము చేయ గలిగిన దాని నంతటిని శ్రేష్ఠముగా చేయుట, దాని ఫలితమును దైవ తీర్పునకు వదలుట, - ఇవియే శాంతికి, సౌఖ్యమునకు, శక్తికి, అభివృద్ధికి, అంత్య పరిపూర్ణతకు నిశ్చిత తమ మార్గములు.

* * * * *

ఈ అచంచల విశ్వాసమును నీవు కలిగి యుండుట మంచిదే. నీ మార్గమును సులభతరము, హ్రస్వతరము కావించును.

* * * * *

అవిశ్వాసము నీచుట్టు పరివసించినప్పుడు, ఆ సమయముననే నీవు నిజ విశ్వాస పరుడవై, నీవాతుఫాను యందు అస్పృశ్యుడవై, అచలితుడవై యుండవలెను.

* * * * *

దైవ విజయమునందు సంపూర్ణ విశ్వాసము గలిగి యుండవలెను. సార్వవర్తిక దివ్య విజయమూ దానియందే, విశ్వాసము గల వారందరి వ్యక్తిగత విజయమును, కూర్చుకొని యుండును.

* * * * *

క్షమా - వినయతలు (3-వ అధ్యాయము)

క్షమా - వినయతలు శ్రేష్ఠరక్షకములు. ఇవి లేనిచో నీవు ముందుకు నడచు ఒక్కొక్క అడుగుయు అపాయకరము. ఇవియున్నచో విజయము తథ్యము.

* * * * *

నిజమనః పూర్వక వినయత యందు మనరక్షణ కలదు. అహంత యొక్క అత్యావశ్యక విలయమునకు, ఇది నిశ్చితతమమార్గము.

* * * * *

మనస్సు సర్వ సందర్భముల యందును, సంఘటనల యందును, స్థిమితముగ నుండుచో, క్షమ సులభతరముగ అధికమగును.

* * * * *

స్వీయ ప్రకృతిపై ఒక్కనాటితో విజయము గొంచలేవు, కాని క్షమా సహన సంకల్పములచే దివ్య విజయము తప్పక చేకూరును.

* * * * *

దివ్య విజయము యొక్క నిశ్చితత్వము గరిష్ఠశక్తితో కూడిన అనంతక్షమ నొసంగును.

* * * * *

స్థిమితముగ నుండుము దేనితోను విక్షోభమును పొందక, మనము ఓర్పుతో పనిచేయవలెను. మరియు అనివార్య దివ్యవిజయము నందు అచంచల విశ్వాసము నుంచవలెను.

* * * * *

స్థిరముగ అగ్నినిజ్వలితముగ నుంచుము; మరియు నిశ్చిత ఫలితమునకు స్థిమితముగా వేచి యుండుము.

* * * * *

నిజఅగ్ని సదా అగాధశాంతి యందు జ్వలించుచునే యుండును. ఇది సర్వ విజయాకర సంకల్పశక్తి యొక్క అగ్ని నీ అగాధ సమతయందు దీనిని అభివృద్ధిగానిమ్ము.

* * * * *

ప్రేమ (4-వ అధ్యాయము)

ప్రేమించువాడే ప్రేమను గుర్తించగలడు. మనః పూర్వక ప్రేయ యందు తమ్ముతాము అర్పించుటకు శక్తిలేనివారు ప్రేమను మరెచ్చటను గుర్తించలేరు. ఇట్టివారు దివ్యప్రేమెంత అధికమో అనగా ఎంతనిస్వార్థమో అను విషయమును తెలుసుకొన లేక అంత తక్కువగా దీనిని గుర్తించెదరు.

* * * * *

స్వీయ కేంద్రీకరణము జరామృత్యువుల కూడి యుండును. దైవముపై కేంద్రీకరణము మాత్రమే జీవితమునకు వృద్ధిని, సిద్ధినికొని తెచ్చును.

*   *   *   *   *

దివ్యక్రియాపరత యొక్క రహస్యములను ప్రేమ మాత్రమే కనుగొనగలదు

*   *   *   *   *

మనస్సు, ముఖ్యముగ భౌతిక మనస్సు, ఋజువుగ తెలిసికొన శక్యము లేని దైవను సర్వదా తీర్పుచేయుట కిష్టపడును.......

సత్తనుచైత్య పురుషుడు పాలించుటకు సమ్మతించిన మనస్సునందు, మనః పూర్వకమగు నిజ వినయత మాత్రమే మానవులను అజ్ఞానమునుండి రక్షించగలవు.

*   *   *   *   *

ప్రార్థింప బడవలసినది దివ్యకృప-న్యాయము మాత్రమే పాలింప వలసినచో, దివ్యకృప యెదుట నిలువ బడగలగినవారు చాలకొలదిమందే యగుదురు.

*   *   *   *   *

సర్వాలు ప్రేమ సామరస్యతయందు కలువగల అగాధ పరమసత్య చేతస్సు యొకటి కలదు.

*   *   *   *   *

చేతస్సమతా ప్రేమల అభివృద్ధితో దైవసామీప్యత సదా వృద్ధి కాంచును.

*   *   *   *   *

నా అనవరత ప్రేమ సాన్నిధ్యము యొక్క జాగృతిని సదాస్మరణ యందుంచుకొనుము; సర్వము ఋజుత్వమును పొందును.

*   *   *   *   *

మానవసత్తకు కేంద్రము, అంతర్భూత దైవము యొక్క నివాస స్థానమగు చైత్యపురుషుడు. ఏకీకరణమన, సత్తయొక్క సర్వ భాగములు (మనః ప్రాణ భౌతికములు) ఈ కేంద్రము (చైత్య పురుషుని) చుట్టు వ్యవస్థీకరించుకొని సామరస్య పఱచు కొనుట. అందుచే సత్తయొక్క సర్వకర్మలు దివ్య సాన్నిధ్య సంకల్ప సరళాభి వ్యక్తముగ నుండును.

*   *   *   *   *

అసహ్యత మనసుయొక్క సంకుచితత్వముచే హృదయ దౌర్బల్యముచే కలుగును. అనేకులు వీనిచే ఆహుతులగుట శోచనీయము.

*   *   *   *   *

ప్రాణిక సంబంధములు సర్వదా అపాయకరము. దైవమునకు ప్రాణము యొక్క పూర్ణ, నిశ్శేష సమర్పణయే ఏకైక పరిష్కారము.

నీవును, ఇతరులును (5-వ అధ్యాయము)

మనము సర్వదా తప్పక శాంతి సామరస్యతలను కోరి, దానికొరకు శక్తి కొలది పనిచేయవలెను-అందుకొరకు శ్రేష్ఠకర్మ క్షేత్రము సర్వదామనయందే కలదు.

*   *   *   *   *

ప్రజల ప్రతిభావములు ఎంత అసంతుష్టముగ నున్ననూ బాధపడవద్దు - ప్రాణికము సర్వదా, సర్వుల యందును మలినములతోను, భౌతికము యొక్క అచేతనతోను నిండియున్నది. ఈ రెండు అపరిపూర్ణతలను, అది దీర్ఘకాలము పట్టినను బాగుపర్చుకొనవలెను. ఈ నిర్మూల కార్యమును ఓర్పుతో, ధైర్యముతో సాధించుకొనవలెను.

*   *   *   *   *

ఇతరులచే చేయబడిన, లేక తలంచబడిన, లేక చెప్పబడిన వానిచే గాయపడుట సదాదౌర్బల్య సూచన, మరియు దైవదిశకు పూర్తిగ నీవు మరల నట్లును, దైవ ప్రభావమునకు పూర్తిగా లోబడనట్లును ఋజువు పరచును. అపుడు ప్రేమ, సహనము, సానుభూతి, క్షమలతో, కూడిన దివ్య వాతావరణమును తనతో పాటు తెచ్చుటకు బదులుగా, తన అహంకారమును ఇతరుల అహంతతో ప్రతిస్పందించి, పారుష్యమును, అసామరస్యతను పరస్పర భావాక్రందనను విషమింప చేయట గలదు. దైవము వివిధ ప్రజల యందు వివిధ మార్గముల పని చేయునని అహంత ఎపుడును తెలుసుకొన లేదు, స్వీయా (అహంత) దృక్పథముచే విషయములను విమర్శించుట చాలపొరపాటు. ఇది అస్తవ్యస్తతను పెంపొందించక తప్పదు. అనుదార బుద్ధితో, ఆవేశముతో, మనము చేయునది దివ్యమైనదిగ నుండదు - ఏలయన, దైవము శాంతి, సామరస్యతల యందే పని చేయును,

*   *   *   *   *

బాధపడ వద్దు, ఆతురత పడవద్దు - సమస్త అసామరస్యతలు తొలగును. కాని అహంక్రీడకు తావులేని ప్రకాశమాన చేతస్సు నందు స్థాపింప బడిన సత్య ఆధారముగ, అది యుండవలెను.

*   *   *   *   *

ప్రజలు తమ చేతస్సు మార్పు అగుటకు నిజముగా కోరినపుడు మాత్రమే వారి కార్యములు కూడ మార్పు గాంచును.

* * * * *

ప్రజలు అహేతుకము, కోలాహలములతో ప్రవర్తించుట నాకు తెలియును. కాని వారి చేతస్సుమారనంత వరకు వారినుండి మనము మరి దేనిని ఆశించ గలము.

* * * * *

సర్వమానవుల యందును, సదా అనృతము ఋతముతో కలసి యుండుట లేదా ?

* * * * *

అవును మనచేత స్థానమును, ఉన్నతతరసత్తయందు నిలిపి, అక్కడ నుండి మనము చేయవలసిన, చేయవలెను; మన కార్యమును నిమ్నతర; అంధ, స్వార్ధ ప్రవృత్త, ప్రతి క్రియలు మలిన పఱచుటకు అవకాశ మియ్యకూడదు.

* * * * *

ప్రతి విషయమును వ్యక్తిగత సమస్యగ మార్చుకొనక స్వీయాభి మానమును పూర్తిగ వదలి, చేయవలసిన కార్యము యొక్క శ్రేయస్సును గ్రహించ శక్తి కలిగినపుడే, కష్టము లన్నియు నివారణ యగును.

* * * * *

ప్రజలు చేయవలసిన కార్యమును స్వీయకార్యముగ వచించుట వదలినచో, అనేక కష్టములు తొలగును.

* * * * *

నీ మనస్సు నందు శాంతము మాత్రమేగాక, ఆతురనిష్కర్షణలను తీర్పులను నొసంగకుండచేయు క్షమాగత - వివేచన కూడ అవతరించ వలెనని నేను కోరు చున్నాను.

* * * * *

మానసిక అజ్ఞానము ఎంత అధికమో, దానికి తెలియని దాని నంతటిని, అర్థము చేసికొనలేని దాని నంతటిని అంత సులభముగా, నదినిర్ణయించును.

* * * * *

స్పష్టా - అవగ్రహణకు, సత్యదృష్టికి, సమ్యగ్ - కార్యమునకు, అధికము, అధికమునకు స్థిమిత మేధస్సు, అత్యావశ్యకము.

* * * * *

మనము నెరవేర్చ వలసిన ఉత్తమ ఆదర్శమును, కార్యమును సర్వదా మనస్సు నందుంచుకొన వలెను. అందుచే, మన అవధానమును ప్రక్కకు మఱలించు అల్ప వివరణలకు, విషయములకు అధిక ప్రాముఖ్యత నివ్వకూడదు; సువాతావరణమును కలుషితము గావించని గగన మేఘములవలె ఈ అల్ప వివరణా విషయములను రానివ్వుము, పోనివ్వుము.

* * * * *

అవును, ఈ సంఘర్షణలన్నియు దుఃఖకరము, - కార్యాచరణ యందివి భయంకరముగ ప్రవేశించి, ప్రతి విషయమును కష్టము గావించును.

* * * * *

ఇతరుల మూర్ఖతను గమనించకుము; నీదానిని నీవు గమనించుము.

* * * * *

నీ వితరులతో మాట్లాడునపుడు, నీ చుట్టూ సజీవదివ్య సాన్నిధ్యమును, రక్షణను నిల్పియుంచు కొనుటకు సదాజాగరూకుడువుగ నుండుము. సాధ్యమైనంత తక్కువగ నితరులతో మాట్లాడుము.

కష్టములు, సహాయము (6-వ అధ్యాయము)

దివ్య ప్రభావమును నీపై పడకుండ అడ్డగించుట చేతను, నీసత్త యొక్క ఒకానొక భాగముపై లేక కొన్నిభాగములపై ప్రవేశపెట్టబడు చేతశ్శక్తి ప్రకాశములను నిరాకరించుట చేతను కష్టములు కలుగుటకు సదా కారణమగును. ఈ కష్టములలోనేదేని ఒకదానిని ఎదుర్కొనకుండ దైవసంకల్పమునకు సంపూర్ణముగ ఎవ్వరేని సమర్పించు కొనగలుగుట చాల అరుదు. కాని ఉత్కాంక్షను దృష్టితో వహించి పరిపూర్ణ మనః పూర్వకతతో తన్నుదావిమర్శించు కొనుచుండినచో సర్వాంతరాయములను తొలగించు కొనుటకు అవితప్పని విధానముగ నేర్పడును.

* * * * *

నిజముగనే ఈ కష్టములన్నియు, రూపాంతర కార్యమును అడ్డగించు దేని నుండియో, నీయందెక్కడనో గల అవరోధము నుండి వచ్చును.

* * * * *

దైవసహాయము లేని యెడల, సాధన యెవ్వరికిని కూడ సాధ్యముకాదు. నికాసర్వదా స హాయము సులభ్యముగనే యున్నది.

* * * * *

దైవకృప సదా పనిచేయుటకు సిద్ధముగ నున్నది. కాని నీవు దానికార్యము నడ్డగించకుండ, దానిని పనిచేయనియ్య వలెను. ఇందు కావశ్యకమైన నియమము, విశ్వా

సము నీపైన అభియోగము జరిగినపుడు శ్రీ అరవిందుల యొక్కయు నాయొక్కయు సహాయమును ఆహ్వానించుము. నీ ఆహ్వానము మనః పూర్వకమైనచో (అనగా నీరోగ నివారణను మనః పూర్వకముగా నిచ్ఛగించినచో) నీ ఆహ్వానమును దైవ కృప అంగీకరించి, నీకు వ్యాధి నివారణ నొసంగును.

* * * * *

ఒక పక్షమున సహాయము కోరుచు, మఱియొక పక్షమున విశ్వాస ముంచ కుండుట, అవివేకము; ప్రత్యుత, విశ్వాసమును కూడినచో సర్వము ఎంతయో సులభమగును.

* * * * *

నిజమే నిశ్చేతనము జయింపబడినపుడు, ఎట్టి నియమములతో కూడ నావశ్యక ముండదని నా నమ్మకము; అప్పుడది యంతయు దివ్యకృప యొక్క స్వేచ్ఛా నిర్ణయము.

* * * * *

ఉత్కాంక్షించుట.సాహాయ్యమును ఆహ్వానించుట_ఇవిఅత్యంతఆవశ్యకములు.

* * * * *

ఆహ్వానించుటకును, బలాత్కారముగ లాగుటకును మధ్య గొప్ప భేదము నిజముగనే కలదు. నీవు దివ్య సహాయమును సదా ఆహ్వానింప వచ్చును; ఆహ్వానించవలెను కూడ. మిగత దంతయు, ఇందు కొసంకబడు ప్రసాదము, నీవు దీనిని అందుకొని జీవించుకొనగల నిష్పత్తిపై నీసాధన ఫలమంతయు ఆధారపడి యుండును. బలాత్కారముగ లాగుట స్వార్థ ప్రవృత్తి యగును. అందుచే అవత రించు శక్తులు నీ సామర్థ్యమును మించినవై హానికలిగించును.

* * * * *

దివ్యశక్తి, దివ్య ప్రభావమును పరిగ్రహించి ఉపయోగించు సంకల్పమును దివ్య చేతానాస్పర్శను గలిగి యుండుటకుగల అనవరతా కాంక్షతో సంయుక్తడవై యుండుట. దివ్యశక్తి చేతస్సులు నీతోడను, నీ చుట్టును నీ యందును కలవనియు, వానిని నీవు గ్రహించుటకు నీయందేదియు అడ్డురాకుండ చేయుటయే నీపని యని విశ్వసించుట _ వీనినే దైవోన్మీలన యందురు.

* * * * *

దివ్యరక్షణ సర్వదా మనచుట్టు కలదనుట నిజమే, కాని అది అనివార్యమైన అపాయములు మనల నెదుర్కొనినప్పుడు మాత్రమే పూర్తిగా పనిచేయును; అనగా దైవము కొఱకె దైవకార్యమును చేయునపుడు, అపాయములు ఆకస్మాత్తుగ మార్గమున ఉత్పన్నమైనపుడు దివ్యరక్షణ శ్రేష్ఠముగ పనిచేయును. కాని, నిజముగా అత్యావసరముకాని పనిని, ప్రయోజనము లేని పనిని మరియు పూర్ణాపాయకరమగు పనిని చేకొని, సంభవించగల పరిణామము లన్నింటి నుండి రక్షింపబడుటకు, దివ్య

రక్షణపై ఆధారపడినచో, ఇట్టి ప్రవృత్తి, దైవమును నీతో సంఘర్షించుటకు ఆహ్వానించుటయెయగును; దైవము ఇట్టి వానిని అంగీకరించదు.

* * * * *

పూర్ణస్థిమితను కలిగి నిర్భయముగ లున్న వానికి అపాయమేదియు సంభవించదు.

* * * * *

భయము, సర్వదా ద్వేషపూరిత ఉపదేశమునే బోధించును.

అనృత యొక్కసారి జయింపబడుచో సమస్త కష్టములు తొలగును.

* * * * *

తమశ్శక్తుల యొక్కయు, విధ్వంసక శక్తుల యొక్కయు సూచనలను అంగీకరించు నట్లు చేయునది, యొక మహా అజ్ఞానశక్తి; దైవము యొక్క అనంత కారుణ్యమును గుఱించిన నిజకృతజ్ఞతా భావముచే నిట్టి అపాయముల నుండి సంరక్షింప బడుదుము.

* * * * *

దైవ విజయము సత్యము; ఇట్టి నిశ్చాయకతతో క్షమను వహించి, ఎట్టి దుష్టసూచనలను, విద్వేష సంఘర్షణలను సహనముతో ఎదుర్కొనవచ్చును.

* * * * *

వ్యతిరేక శక్తులు తమ చెడు కార్యమును చేయుటకు మనమెట్టి అవకాశమును కూడ వానికి ఇవ్వకూడదు; ఎంతటి అల్ప - అచేతనా సమయమును కూడ, నవి తమ కార్యమునకు ఉపయోగించు కొనును.

* * * * *

కష్టములనుండి, ఆపాయములనుండి సంరక్షించు చున్నది: మనః పూర్వక ఆత్మార్పణయె.

అవును, బాలా, దైవమే యేకైక శరణ్యమనుట, పరిపూర్ణ సత్యము: దైవమును కూడిన వారికి పూర్ణ రక్షణ కలదు.

* * * * *

భవిష్యత్తు (7-వ అధ్యాయము)

యోగసాధకులకు జ్యోతిష్యము ప్రముఖ - విషయముకాదు; ఏలయన, నక్షత్ర ప్రభావములకన్న, యోగప్రభావము అధికశక్తి మంతము.

* * * * *

దైవావిర్భావము, సమస్త కష్టములను జయించును; ఏలయన, ఆవిర్భావమున అర్థము, సమస్త కష్టములపై కాంచు విజయమే.

మానవ పఠన సంస్థయొక్క ప్రచురణములు

1. శ్రీ దివ్యమాత : శ్రీ మాతయొక్క 90 వ జన్మదిన సంచిక
2. శ్రీ మాతారవిందుల గురించి శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు
3. శ్రీ అరవిందులను గురించి శ్రీ మాత ప్రవచనములు
4. అగ్ని కుండము—శ్రీమాత
5. శ్రీ మాతృ వాక్కులు 4-వ మాల
6. భారతదేశమును గురించి శ్రీ మాత ప్రవచనములు
7. Sapphires of Solitude (Poems in English) by Dr. V. Madhusudan Reddy
8. Sri Aurobindos' Philosophy of Evolution by Dr. Madhusudan Redd
9. The Flame of Truth : Edited by Prof. V. K. Gokak and Dr. V. Mandhusudan Redd
10. History As The Future by Sisir Kumar Mitra

మానవ పఠన సంస్థయొక్క త్రైమాసిక పత్రికలు

1. New Race (in English)
2. సువర్ణ యుగము.

ఈ గ్రంథములను కావలసినవారు ఈక్రింది అడ్రెసుకు వ్రాయగలరు.

ప్రచురణ శాఖా మేనేజరు
మానవ పఠన సంస్థ
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ క్యాంపస్
హైద్రాబాదు - 7

Sri Mata Vakkulu
4th Series

Price : R.[redacted]*P.*